

METROPOLIA OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic Church in the United States

**EASTER PASTORAL LETTER OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A. TO OUR
CLERGY, HIEROMONKS AND BROTHERS, RELIGIOUS SISTERS, SEMINARIANS & BELOVED FAITHFUL**

*“Did not our hearts burn within us
as he talked to us on the road and
explained the scriptures to us?”*

-Luke 24:32

The scene of Cleopas and his companion hurrying to Emmaus following the crucifixion and death of Jesus is one of the most evocative in all of Holy Scripture. In a vain attempt to forget everything they had witnessed in the last few days, the pair had attempted to put as much physical distance as possible between themselves and the horrific events in Jerusalem.

Doubtless, many emotions were coursing through their hearts as they walked that lonely road: confusion, fear, sorrow, but above all, hopelessness and despair. All their aspirations and desires for the future had been dashed with the death of Jesus. There was nothing left to hope for.

The hopelessness and despair experienced by Cleopas and his companion are not strangers to us who live two thousand years later. People of every generation have been afflicted by these same emotions. Today's information and consumer driven lifestyle exacerbate them even more. In fact, psychologists have called the “malaise of hopelessness” the most pervasive illness of modern humanity.

We stumble into the abyss of hopelessness for many reasons: when we fail at endeavors we undertake, when we feel excluded or isolated from others, when we are constrained by illness or the circumstances of life, when we feel helpless to control our own destiny, and especially, when we fall continually into sin.

For Ukrainians, the feelings of hopelessness have been intensified by the ravages of the Russian invasion of our homeland. After living through two years of death and destruction, there seems to be no light at the end of the tunnel. When will it all end? How much more suffering are we called to endure?

Cleopas and his companion provide an answer to all of us who suffer from hopelessness and despair, no matter what form they take. And that answer is Christ Resurrected!

The Resurrected Christ meets them on the road in the midst of the darkness of their despair and, as they walk, he speaks to them and begins to shed light into the darkness. Later, in Emmaus, at the breaking of the bread, their transformation is complete. Their lives are radically changed. Jesus offers them His Body, and with it, the light of hope and a bright and certain path to the future.

All their doubts, their pain, their sorrow, their fear, melt like morning dew in the sun. So much so, that after He disappears from their sight they exclaim to one another: “Did not our hearts burn within us as he talked to us on the road and explained the scriptures to us?” And with renewed courage and determination to face the future they return to Jerusalem to give witness to the Risen Christ.

Dearly beloved in Christ! Today, the Resurrected Christ meets each one of us as well, just as He met Cleopas and his companion, and He walks with us on the road of our lives just as He walked with them. He meets us wherever we are, under whatever circumstances we find ourselves. He meets us in the proclamation of the Word of His Holy Gospel. And He comes to us in His Body and Blood in the Holy Eucharist, which He offers to us during the celebration of every Divine Liturgy. Jesus transforms our lives just as He transformed the lives of Cleopas and his companion on the road to Emmaus.

With His glorious Resurrection from the darkness of the grave and eternal death, Jesus gifts us with renewed hope in eternal life, and light for the road that lies ahead of us. He gives us the confidence and courage to overcome any challenges we are called to face in our lives. And He promises to walk with us, just as he walked with Cleopas and his companion, and to never abandon us, wherever our road may lead.

May the hope and light of our Resurrected Lord be upon all of you and upon our long-suffering homeland of Ukraine during this Paschal season and always!

**Christ is Risen!
Indeed He is Risen!**

+Borys Gudziak
Archbishop of Philadelphia for Ukrainians
Metropolitan of Ukrainian Catholics in the United States

+Paul Chomnycky, OSBM (author)
Eparch of Stamford

+Benedict Aleksiychuk
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+Bohdan J. Danylo
Eparch of St. Josaphat in Parma

Easter 2024

METROPOLIA OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic Church in the United States

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ ВСЕЧЕСНІШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ МОНАШЕСТВУ, СЕМІНАРИСТАМ, НАШИМ ДОРОГИМ ВІРНИМ

«Чи не палало наше серце в нас у грудях, коли він промовляв до нас у дорозі та вияснював нам Писання?»

-Лука 24:32

Сцена, коли Клеопа та його товариш поспішають до Емаусу після розп'яття та смерті Ісуса, є однією з найяскравіших у книзі Святого Письма. Роблячи марні спроби забути все те, свідками чого вони були протягом останніх кількох днів, ці двоє подорожніх намагалися якомога далі фізично відійти від жахливих подій у Єрусалимі.

Мандруючи цим самотнім шляхом, безсумнівно, їхні серця переповнювали такі емоції, як розгубленість, страх, смуток, та, головню, безнадія і відчай. Усі їхні сподівання та прагнення на краще майбутнє були розбиті через смерть Ісуса. Їм вже не було на що сподіватись.

Безнадія та відчай, які пережили Клеопа та його супутник, не чужі нам усім, які живемо дві тисячі років пізніше.

Кожне покоління переживало ті самі емоції. Сучасна інформація та споживацький стиль життя загострюють їх ще більше. Фактично, психологи назвали «недугу безнадійності» найпоширенішою недугою сучасного людства.

Ми наштовхуємося на безодню відчаю з багатьох причин, а саме, тоді, коли зазнаємо невдачі у своїх починаннях, коли відчуваємося відчуженими чи ізольованими від інших, коли нас сковує хвороба чи життєві обставини, коли відчуваємося безпорадними, щоб контролювати власну долю, а особливо, коли ми постійно поповнюємо гріх.

Почуття безпорадності гостріше відчувають українці через руйнівні дії російського вторгнення на нашу батьківщину. Переживаючи вже два роки смерть та руйнування, здається, немає світла у кінці тунелю. Коли це все закінчиться? Скільки страждань нам доведеться ще пережити?

Клеопа та його супутник дають відповідь нам усім, які страждаємо від різного роду безнадії та відчаю. І цією відповіддю є Воскреслий Христос!

Воскреслий Христос зустрічає їх в дорозі серед темряви їхнього розчарування і, коли вони крокують, він промовляє до них і починає проливати світло на цю темряву. Згодом, в Еммаусі, під

час ламання хліба у них відбувається переміна. Їхнє життя кардинально змінюється. Ісус дає їм Своє Тіло, а разом з ним світло надії та світлу й певну дорогу в майбутнє.

Усі їхні сумніви, їхній біль, їхній смуток, їхній страх тануть, як ранкова роса на сонці, настільки, що після того, як Він зникає з їхніх очей, вони вигукують одне до одного: “Чи не палало наше серце в нас у грудях, коли він промовляв до нас у дорозі та вияснював нам Писання?” Сповнені рішучості та мужності на зустріч із майбутнім, вони повертаються до Єрусалиму, щоб свідчити про Воскреслого Христа.

Дорогі у Христі! Сьогодні Воскреслий Христос зустрічає також кожного з нас, як зустрічав Клеопу та його супутника, і супроводжує нас у нашій життєвій дорозі, подібно як цих двох учнів. Він зустрічає нас всюди, де б ми не були, незалежно від обставин у яких ми б не опинилися. Він зустрічає нас у проголошенні Слова Свого Святого Євангелія. Він приходить до нас у Своему Тілі та Крові у Пресвятій Євхаристії під час кожної Божественної Літургії. Ісус змінює наше життя так само, як Він змінив життя Клеопи та його супутника на шляху до Емаусу.

Через своє славне Воскресіння із темряви гробу та вічної смерті, Ісус дарує нам нову надію на вічне життя та світло, яке б освітлювало наш подальший шлях. Він дарує нам впевненість та мужність долати будь-які життєві виклики. Він запевняє нас, що йтиме з нами, подібно як з Клеопою та іншим учнем, і ніколи нас не залишить, куди б не вела нас наша дорога.

Нехай надія і світло Воскреслого Господа буде з усіма вами та з нашою багатостраждальною Батьківщиною Україною у цей пасхальний час і завжди!

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

+Високопреосвященний Борис Гудзяк
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архиєпископ Філадельфійський для Українців

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ (*автор*)
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Венедикт Алексійчук
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Преосвященний Богдан Данило
Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

Великдень 2024 р. Б.